

Forfatter: Brahe, Tycho

Titel: Urania Titani

Citation: Brahe, Tycho: "Urania Titani", i Brahe, Tycho: *Tychonis Brahe Dani opera omnia*, udg. af I.L.E. Dreyer , 1913-29, s. 193. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-tycho09tom-shoot-workid54535/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Tychonis Brahe Dani opera omnia

[Ex excerptis Langebekianis Hauniensibus nr. 178]

IN NIC. CRAGII REMPUBLICAM
LACEDÆMONIORUM.

5 **C**UR antiqua adeo, cur tempore diſita et orbe
Nunc Lacedæmoniōw, Cragie, facta novas?
Et cur non potius patriæ mage cognita geſta,
Vel quam nunc habitas, urbis aperta facis?
Tutius eſt forſan Veterum monumenta referre;
Noſtra ut ſcire juvat, ſic memorare nocet.

10 [E codice Vindobonensi lat. 10686¹²; cf. P. J. Resenii *Inscriptiones Haſſienſes* (Hauſlæ 1668)
p. 411 ſqq.]

URANIA TITANI.

10^r **E**N tibi ſexcentos tribuit quos Pagina verſus,
Accipe, mi Titan, et lege quando vacat.
15 Sunt ideo multi, ne ſit reſponſio promta;
Ipſe ſed hanc nobis ore referre velis.

1^r **V**ENIT ab Urania, quam cernis epiſtola, Titan;
Nil ſibi reſcribi, te ſed adeſſe cupit.
Littera multa quidem perarata eſt, multa ſuperſit,
20 Aſt cum te caream, quid tua charta juvat?
Te retinet nimium noſtris ars invida votis,
Nec tanti Hermes, nec tota Chimia foret.
Ars vana et linquens vacuatas ære crumenas,
Quam propter vacuo linguor et ipſa thoro;
25 Quam propter ſine ſole dies, ſine fidere noctes
Orba traho, quod abes, Solque Jubarque meum;
Ars utinam tenebris, unde orta, periſſet Averni,
Quæ mihi tot nitidos abſtulit atra dies.
Jure vocanda atra eſt, quia ſit carbonibus atris,
30 Non decuit niveas res ita nigra manus.
Aſt ego quod linguar, modicum eſt, tu læderis inde;
Ægra ſit hinc tua mens, hinc male corpus habet.
Quando etenim curis nimijs nocteſque dieſque
Carperis, ut votis ars ſit amica tuis,
35 Et tandem inventum NIHIL eſt, quod et uſque requiris,
Nonne animus tantâ ſpe cecidiſſe dolet?
Dum per anhela trahis fœdos ſpiracula fumos,
Quos ſimul et carbo materiesque parit,

25

Nonne

Nonne tenella tibi languescere pectora sentis,
 Pectora pectoribus quæ magis apta meis?
 Quæ comperta loquor, quia et ipsa lat omnia novi
 Quot veltræ species, quot mala carbo, ferant.
 Ah quoties faciem spurcas, quotiesque labella,
 Quæ fervanda mihi bella labella forent. || 5
 Sæpe cutis toto maculis tibi corpore livet,
 Mollior ante nova candidiorque nive. 17
 Nuper enim Stygias fatagenti impellere lymphas
 Cum tonitru Nitrum vincula rupit atrox, 10
 Foetor et hinc fufus vitalem polluit auram,
 Semianimes focios quo cecidisse liquet.
 Tu licet elapsus (precibusque hoc accipe nostris)
 Crebra tuo tamen hinc corpore sparsa nota est.
 Talia namque meo, de te modo quærere iusto, 15
 Rettulerat nato Bangus, at ille mihi. †
 Hinc ego concepi majora pericula veris,
 O fons folliciti plene timoris, Amor!
 Sulphura mox timui, timui Arfenicalia monstra
 Et Salia et Stibium Mercuriosque vafros. 20
 Denique quicquid erat, quod Carbonaria fallax
 Suppetit, id totum causa timoris erat.
 At nostro affullit Veneris bene Sidus amori;
 In cineres abiit solpitem carbo viro.
 Rettulit ille etiam, prope quod Schonburgica rura 25
 Effrænes per equos versa quadriga tua est,
 Teque genu lapsum læsisse atrociter, inde
 Sub medicaque diu decubuisse manu.
 Quæ licet huc misso haud profus cælata ministro,
 Ne mihi forte alias cresceret inde dolor, 30
 Tu tamen astute damnum molemque periculi
 Texisti in proprijs ingeniose malis.
 At mea, quæ eventum perraro infomnia fallunt,
 Obvenisse istud, præmonuere fatis.
 Cor mihi namque, velut currenti, e corpore lapsum, 35
 Parte sui visum est inferiore premi. ||
 Mox ego sic, Genio (nondum experrecta) monente,
 Vociferor: »Titan, cor mihi sicne cadis?« 27
 Sed bene tunc Phœbus, Medicæ qui præfidet arti,
 Subveniens, nostri fautor amoris erat. 40
 Attulit is pedibusque tuis genibusque, redires
 Quo citius, nec te plus remorentur, opem.

Hunc

Hunc nondum ob casum mea Sollicitudo remittit,
 Cum penetrat gravior corda priore dolor.
 Diceris isse etenim, famulo comitatus ab uno,
 Per juga præruptis Alpibus alta nimis,
 5 Et Venetum aurivoras cupide sectarier offas,
 Quas fallax istic Ars et ubique coquit.
 Tene viæ placuit temere committere tantæ?
 Quam bene cautus abis, quam memor ante mei?
 Nonne brevi id decuit prius admonuisse litura,
 10 Saltem ut votivis te sequerer lachrymis?
 Fallar, et hæc potius vanescat fama sub auras;
 Lætabor, modo te Teutonis ora tenet,
 Hinc quia spes aliqua est de te resciscere quicquam,
 Et capere, atque animi mittere sensa, notas.
 15 At cur te cupiam Germano limite claudi?
 Heu nimium limes latus et iste patet,
 Cum non scire licet, quâ tandem parte moraris
 Teutoniæ, vel quâ conditus urbe lates.
 Lentus abes, neque nota mihi sat causa morandi,
 20 Aut quæ te nimium terra vel unda tenet.
 Quisquis ab Austrino veniens vada Baltica tangit
 Littore, non de te pauca rogatus, abit.
 Traditur et nostris charta huic signata labellis,
 Si forte audierit, quo tibi danda loco.
 25 Heu mihi, cœlestis quod cernitur undique Titan,
 Terrestrem, huncque meum, non reperire datur! ||
 27 † Sæpe Ducem Ulricum te detinuisse putavi,
 Causa tuæ forsitan nec fuit ille moræ.
 Sæpe etiam timui, te, dum freta Baltica tranas,
 30 More tuo infesto vela dedisse mari:
 † Ut ratis in scopulos, quos Moenia suggerit, acta,
 Membra aliquo cogat læsa fovere loco.
 Quid multis? cum scire nequit, cur lentior abis,
 Mens mea per causas irrequieta volat.
 35 Tempora si memores, bene quæ memoramus amantes,
 Nostra querela suam non venit ante diem;
 Nam mihi discedens tremulo es sic ore locutus,
 Pallentes lachrymis cum maduere genæ:
 »Sol prius auriferi non tanget velleris astrum,
 40 Quam tibi me reducem Scania vestra ferat.«
 Cœlicus is Titan vellus bis terve revifit
 Phryxæum, at Titan Terree noster abes;

25*

Non

Non puto, quod ratibus seferis Iafonis aurum
 Aut furtum lanæ verficoloris ames.
 Nec Medæa fui, nec ero, nil fraudibus utor,
 Colchida si cupias, hinc quoque Colchis erit.
 Pergula læta mihi est, pulcher quam circuit hortus, 5
 Vix cui par dabitur, Colchida utrumque vocem;
 Læta vocata quidem; sed nondum cernere lætam
 Me potuit, quamvis hinc tua imago patet.
 Quam quoties spectro, suspiria cordibus imis 10
 Alta traho, et lachrymis ora genasque rigo.
 Mox caput inclinans, unigue innixa lacerto,
 Sic mecum tacito murmure verba premo:
 »O si is, quem pulchro referens belle exprimis ore,
 Afforet; ô coram hunc cernere quando datur!«
 Hancque diu aspiciens oculis ac sensibus ipsis 15
 Linqwor et ancillis excipienda cado. ||
 Quin mihi vix rediens iterum hanc iterumque videre 31
 Mens avet; in damnum tam studiosa suum est.
 Imo hæc dum memoro, sanguis præcordia fringit,
 Vix teneor, quin mox exanimata ruam. 20
 Ater sanguis abi, mens et præcordia firma
 Este mihi et saltem his addere pauca date:
 Hæc ubi scripta sient, si tunc mihi parcere iniquum est,
 Auditu et visu me spoliate, feram.
 Et fat lueta feram (quam consolatio dura est, 25
 Quod nequeam expertis succubuisse malis).
 Nil sed ago precibus, quo plus tego, sævius infat,
 Susceptumque dolor linquere cogit opus.
 Ferte citæ lymphas, sal, vinum, aromata, acetum, 30
 Ancillæque omnes virgoque ferte citæ.
 Ah fatis, ah; redeam ô liceat calamumque resumam,
 Quam mire cunctis sensibus orbus habet!
 Ista abeant; adis Titan, cito meque revise.
 Colchiacas artes, si cupis, ipsa dabo.
 Non opus ut fubeas, veluti Pagæus Iafon, 35
 Phætiacas Argo nave repostus aquas
 Et superes tot monstra tuis Hecatæa venenis,
 Ignivomos Tauros terrigenasque viros
 Et colubrum herbarum vigilem virtute sopitum,
 Hinc tandem aurato ut vellere dives eas. 40
 Forte sub his technis (si vera est fabula) tecla
 Ars etiam technis Chrysiopœa latet.

Sint

Sint ea vera tamen: quid enim non credimus ambo,
 Quos animis uno corpore necit Amor?
 Pergula (quam dixi) quæcunque petuntur ad artem
 Auriferam (si qua est) exhibitura fati,
 5 Fornaces varias, carbones, lampada, flammæ,
 (O flammæ flammis cedite quæso meis!) ||
 3* Materia hic deerit, quæ sat reperitur ubique?
 Vilis et hæc fertur nec preciosa nimis.
 Hic lapidem arcano simul ambo fovebimus igne,
 10 Nempe columbæ ovis femina masque cubant.
 Hunc si multiplici nimium sub cortice testum
 Credibile est ullos ante habuisse Sophos,
 Non dubito, quin tu vel ego inveniemus eundem;
 Sol pater (ut referunt) Lunaque mater erit.
 15 Sis igitur Titan Pater et sim Femina Lunæ
 Per similes Mater; sexus et ordo juvant.
 Scandit is in cælos, iterum terrena revifit;
 Sic terrena etiam dicor ego Urania.
 Primitus et Sophia ipsa vocor, lapis ille Sophorum est,
 20 Forsitan hinc nostrum nomen et omen habet.
 Ventus et hunc utero fertur portare, vel isto
 Forte etiam posbit qui meliora mihi est.
 Ingeniumque (ajunt) subtile et suave requirit,
 Haud ego grobitiem fallar ob ingenij.
 25 Sic orbem hunc constare putant, fumus Orbis uterque,
 Per me alius mundus parvulus esse potest.
 Colchide at ex veteri nova cur exempla petuntur,
 Antiqui Hermetis cur ita dicta placent?
 Quærimus heu varie, frustra que aliunde vocamus,
 30 Hoc fati in nobis quod latet artis opus.
 Conjugio abimilant cum mas et femina, ponunt
 Mollia fœcundo corpora juncta thoro.
 Contigeritque illis prolem si quando creari,
 Arcani Lapidis protinus inflar habet.
 35 Inque utero veluti nutritur sanguine fœtus,
 Sic humore suo fatus et ille viget.
 Ingenitusque velut calor et moderatus et udus
 Maturat partum, dum fovet igne levi, ||
 3b* Sic etiam lapidem liquido lenique calore
 40 Naturæ ad normam, qua datur arte, fovent.
 Alterat augendo ut formam mutatque colorem
 Infans, claustra tener dum geneticis habet,

Haud

Haud aliter Lapis hic crescit variatque colores,
 Fomenta Athānor debita quando regit.
 Ut Lucina suos dat adhuc a matre rubentes
 Et teneros foetus crescere lacte facit,
 Sic rutilans fulget jam natus Chemicus Infans, 5
 Fermentoque suo crescit et auctus abit.
 Utque alios iterum natus progignit adultus,
 Sic Lapis hic sobolem multiplicare potest. ¶
 Quam bene conveniunt nostris ista omnia votis, 4r
 Quisque operi arcano competat, Hortus adest; 10
 Non qui pestiferos foveat vigilesque Dracones
 Et terræ in proprias monstra parata neces
 Naribus aut Tauros spirantes undique flammæ
 Vcl, Mædæa, tuâ mixta Aconita manu.
 Brachia sint angues mutuis circumdata collis, 15
 Terrigenas acies terrea vasa putem.
 Si collifa cadant, minima est jactura; Bovesque
 Ipsi erimus juncti conveniente jugo.
 Æstus et ira absint, proque herbis, grata, nocivis
 Hortus, qui tribuat Pharmaca, noster erit. 20
 Sensus at (ut perhibent) si forte his mysticus insit,
 Pandere et hunc nobis difficile esse nequit:
 Tu modo, mi Titan, patrias te confer in oras,
 Aspirent votis ventus et Aura meis;
 Tunc bene nota redux intrans Pomaria cernes, 25
 Quam locus hic aptus sit tibi, quamque mihi;
 Hic simul occultum, junctis modo viribus, optes,
 Artis ut auriferæ conficiatur opus.
 Interea votis, quæ nunc mihi sola supersunt, 30
 Orabo Superos, ut tibi adesse velint,
 Utque brevi incolumis (modo ferre negotia possint,
 Quæ versas manibus) restituare mihi.
 Non etenim cupio, festinus quod tibi damno
 Sit reditus, quia me nil tua damna levant.
 Quin tibi cum fidam satis ipsa, ubicunque moreris, 35
 Nostra alijs tamen est suspiciosa fides.
 Credula quod fuerim nimium, quod stultius urar,
 Te quoque me leviter deseruisse putant. ¶
 Plura feram, modo sis tu saltem corpore salvus, 4r
 Id Dij si renuant, te sine nulla feram. 40
 Objiciunt, blandis quod sim delusa loquelis
 (Sic deludi abs te foemina crebra volet).
 At

At non, mellifluis, quorum tibi copia, verbis
 Quod decepta, queror; si quæ ea culpa, mea est;
 Sponte tuis cæsi votis, te sponte probavi,
 Ut Chalybem magnes attrahit, ipsa sequor.
 5 Inter tot genere illustres, quos Dania nutrit,
 Solus es, ex imo qui mihi corde places.
 Te ipsum, non tua verba, moror, nil indiga verbis
 Forma tua est, Virtus me Probitasque movent;
 Sit foecunda alijs, velut est facundia prægnans,
 10 Me tamen in partes non trahet illa suas;
 Suave quidem mel est, at Fel sub cortice dulci
 Quod tegat, exemplis res mihi nota satis.
 Nec tua fictitia est, hac te Natura beavit,
 Quæ superas reliquos, grata loquela, viros.
 15 Hanc tibi Mercurius Veneri lociatus in ortu,
 Ædibus e proprijs largus habere dedit;
 Nec mirum, Superùm præconi quod Venus adstant
 Blanda tibi et pariter verba diferta parit;
 Quin simul his Phœbus Geminorum jungitur astro,
 20 Noster et hinc Geminus forte oriundus amor.
 Sed levis est Stilbon, levis est Cytheræa, Gemelli
 Sunt duplices, constans quid queat inde sequi?
 † Sol etiam radijs, qui pandit et omnia condit,
 Gradii et Veneris prodidit ante dolos.
 25 At quid ea huc refero? spurci valeatis amores,
 Concessos thalamos, vincla probata loquor.
 Si qua tamen levitas hinc aut aliunde subintret,
 Mox abeat nostro fitque ab amore procul. ¶
 30 Me prius, hanc habeant, quotquot petulanter amasti,
 Aut obiter si quam nunc quoque forsan amas,
 Ista licet de te male non ego suspicer unquam,
 Ast alijs dubium vestra libido movet.
 »Te, procul ex oculis quæ distas, scilicet, unam
 Absens, tamque diu, tamque remotus amet?
 35 Quid faciat, quæso, longinquis deses in oris,
 Qui, Paris alter ut est, nil nisi amare potest?
 Crede peregrino captivus amore tenetur,
 Quænam illa Urania est forsan et unde rogat.«
 40 Sic ajunt; surdæ at frustra mihi talia narrant,
 Et surdam et cæcam me facit Arctus Amor.
 Quicquid at his poterit (me non credente) subesse,
 Ipsa etiam levius fit levitate, precor.

In

In vacuas Stilbon pennis diventilet auras,
 Inque maris bullas efflet id omne Venus.
 Vos duplices Gemini vanum hunc dissolvite amorem;
 Sub duplici et ficto corde sit iste, velim;
 Lumine quique suo cito detegit omnia Phœbus, 5
 Te prodat, casto si quâ in Amore nocet;
 Me sed fixus amor (si quid tibi sidera fixi,
 Si quid perpetui contribuere) juvet.
 Hunc Jovis intuitus quinta de cuspide firmet;
 Jupiter es constans, quinta es amica domus. 10
 Difficet, invisæ constringi Virginis alio
 Vosque premi opposito tardigradoque Sene.
 At mihi Virgo favet, nostro quia fulsit in ortu;
 Heu nimium nobis forsitan illa favet.
 Perpetuo est sterilis, sterilem quoque tranfigo vitam; 15
 Virgo nec ulla parit, nec vidua ulla parit.
 Artibus at facit oblecter, velut altera Pallas,
 Mercuriusque lacris ingeniola litem.
 Ipse etiam in propria feliciter æde locatus
 Et Lunam aspiciens promovet Artis opus. || 20
 Scilicet hoc unum longi est solamen Amoris,
 Ut tua, Penelope, tela retexta diu. 5*
 Nec placet, in signo tibi quod saltem unicus Erro
 Hospitium fixo Marisque malignus habet,
 Culmine tecta cadens male quique inimica subintrat, 25
 Quin mihi sic etiam Mars inimice cadis?
 Hoc habeas, folido quicumque inimicus amori es,
 Spero quod hinc nostris hostibus omen erit.
 Et licet est fixum Martem quo Corniger abdis
 Hospitium, tamen id vix placuisse potest. 30
 Aversum a proprio est, simul hic nocet ille Dianæ,
 Pronuba quæ Tauri scandere tergus avet.
 Et licet alternâ juvet hanc quod sede recepit,
 Attamen his obstat plus duodena domus.
 Mars igitur valeas, alibi infortunia figas, 35
 Nunc, quæ agitas, non vult cornua noster amor.
 Falcitenens potius validos bene firmet amores,
 In quamvis etiam dicitur esse malus:
 Non tamen esse malum Mythes Ægyptius olim
 Credidit, hunc habuit sed potiore loco. 40
 Esse bonus nobis poterit: sublimior extat,
 Inque Jovis folio vix mala blandus agit.

Cujus

Cujus ad aspectum (licet haud bona quadra putetur,
 Est mage fextilis) applicat alma Venus.
 Est mihi, sitque bonus precor, et te figere possit,
 Ut tuus in nobis perpetuetur Amor.
 5 Non tamen ut fixus maneas, ubicunque moreris,
 Te revocet potius, quæ cita, Luna, pede est,
 Ad cujus radios pergit Venus alma; quadrati
 Sint licet, evadunt ex brevitate boni;
 10 Tunc simul ipsa Jovis, qui Conjugialia curat,
 Sextilem intuitum (Lux bene faulta) petit:
 Hinc ego concipio spem firmam, nocte quod ista
 Monstrabit thalamis tæda cupita viam.
 Cypria nam maribus, Juno et quoque pronuba fertur,
 Conjugiumque illis signat Amoris opus. ||
 6 Adde, quod et Phœbum radij Jovis inde benigni
 Excipient, qui nos prole beare volent.
 Quid dicam? Genesius nostra et sub tempore eodem
 Ad Veneris radios te quoque Luna movet;
 20 Mox Venus ipsa Jovis fidus, quod præfidet almo
 Hic bene conjugio, gestit adire Patris:
 Quam bene utrinque cadit sub idem directio tempus!
 Aspirant thalamis sidera ubique pijs.
 Quin mihi Saturnus Venerem sat fixit in ipso,
 Quo latagunt ambo scepra tenere loco.
 25 At timeo, ne fede cadens (sed Sole receptus)
 Hanc nimium radio figat ab opposito.
 Hinc mihi tot forsitan, quot casum propter amorem
 Perfero, languores tristitiæque fluunt.
 30 Jupiter est moderans loca, quæ tribuere periti
 Conjugio, in proprio limine faultus agit.
 Sol, quem Fæmellis perhibent signare maritos,
 Adjuvat hunc flammis irradiatque bonis.
 Ille etiam signo, quod habet tibi septima, gaudet,
 Septima conjugijs rite dicata domus.
 35 Auguror et placidos et lætos hinc Hymenæos,
 Acceleres sacras, ô Hymenæe! faces.
 Sepone invidiam, utque tuo mox nomine gaudens,
 O Erycina Venus, des Ericina vocer.
 40 Adde, Planeta quod elatus vel sedibus altis
 Vel residens proprijs bis mihi binus adest.
 Nec me perpetuis patietur fluctibus abdi,
 Tandem etiam nobis tempora veris erunt.

Nil mirère tamen, quod cœlum et sidera pando,
 Utpote Fæmineo quæ minus apta colo.
 Sum quoque, si nefcis, præter muliebria dona,
 Astrologa, id propter dicor et Urania.
 Sidera fulpicio, Genesefque recludo, nec istud 5
 Contribuit frustra nomen Apollo mihi. †
 Tuque velut, quæ prona, videns, hanc expetis artem,
 Quæ terrâ effobis rebus anhelat opes. ||
 Sic ego sic sursum, quæ sunt cœlestia fpecto; 6*
 Ars mea (condones) cellior arte tua est. 10
 Ut cœlum terras, sic nostra Ars Chimica vincit,
 Adde quod hæc vera est, Chimia falsa nimis.
 At tibi quæ placeant, quæcunque vel unde petantur,
 Non poterunt unquam displicuisse mihi.
 Tu modo fac redeas, revocantiaque Astra sequaris, 15
 Quæ cito conjugij tempora læta notant.
 Quicquid erit, quod te reficit, delectet eodem,
 Chimica five voles, Carmina five voles.
 Nam cum te multum recreet quoque blanda Poësis,
 Altera fim Sappho, metra sonora canam. 20
 Sola nec ipsa tibi fim caufa, ut promptior adfis,
 Quin tenerum natum respice, quæfo, meum.
 Ætas (dante Deo) veniet mage firma Tagoni, †
 Confilij foret hæc nunc moderanda tuis,
 Ut virtute acri referens utrumque Parentem, 25
 Teque sequi studijs gestiat usque bonis.
 Hei mihi quot morbis fuit ille obnoxius, et quot,
 Dum tu tardus abes, læva pericla tulit.
 At spero, Numen mihi quod dedit huncce Supernum,
 Servet, et haud feros auferat ante dies: 30
 Lætitia ut nobis decorique existat adultus,
 Longævus nostris infideatque bonis.
 Si quid habent, ut habent, cœlestia sidera veri,
 Nafcenti huic puero fata benigna dabant.
 Pone ortum Venus alma fuit sub fidere Cancri, 35
 Quare in amore illi, blande Cupido, faves.
 Sol Geminos tenuit, capit hunc confluetus Achates
 Hofpitiu Stilbon undecimoque loco.
 Clarus is hinc fiet, fimul ingeniofus, ut artes
 Percipiat doctas; multus amicus erit. 40
 Culmine Mars fupero mox fe fublimior effert,
 Huic Aries folio dat refidere fuo.

Ascendens

Ascendens videt is Trino (licet ille quadratus
 Esse queat) radio; te quoque Phœbe videt. ||
 7* Hunc etiam recreat Lunæque Jovisque benignus
 Intuitus, nec lux Falcitenentis obest.
 5 Prævideo hinc, rebus felicem aptumque futurum,
 Quas nimium toto Mars ferus orbe gerit.
 Hincque canes et equos, bombardas, arma, sagittas,
 Si qua foret, doctâ gnarior arte reget.
 Ad usinam, Gradive Pater (seu Vitrice profus)!
 10 Filiolo hæc non des munera, des alijs.
 Nulla salus opere in Martis, Pax aurea præstat,
 Inque malâ poterit re nihil esse boni.
 Quin mage Saturnum, quem septimus ordo domorum
 Continet, extimeo; lentus atroxque nocet.
 15 Is tamen in propria requiescens sede triumphat,
 Pocula suus præbens huic Ganymedes adest.
 Conjugio haud obstat, sed firmum et gratius adfert,
 Forte tamen remoras flans repedansque facit.
 Id faltem metuo, radijs ne quando sub ortum
 20 Venerit oppositis, damna proterva ferat.
 Est etenim octavæ præses, quæ mansio dira est,
 Annus et is novies bis numerandus erit.
 Hunc pravum intuitum simul et mox cauda Draconis
 Fascinat excipiens ingeminatque malum.
 25 At quia tam faustas quinta sub sede tabernas
 Jupiter atque illi juncta Diana tenent,
 Ilque suo gaudens venientem lumine et auctam
 Accipit hospitio, dissipat omne malum.
 Lætitiâ importat, vitam prolongat, honores
 30 Dans et opes, natis conjugioque favet.
 Res quoque rara patet, quatuor sunt nempe Planetæ
 Ædibus in proprijs præcipuique locis:
 Omnibus in gestis hæc toto tempore vitæ
 Eximiâ natum prosperitate beant.
 35 Singula quid referam? Genesis vix faustior ulla est;
 Si pariam, similem sæpe redire velim.
 At Supera ex voto quamvis sint sidera fausta,
 Cuncta simul faveant inferiora, precor. ||
 7* Ipsum homines et ament, seu mas, seu femina, et ipsum,
 40 Quicquid terrestris continet orbis, amet.
 Nulla salus tamen ex astris, Tellureque nulla est.
 Te, Tago, perpectuum sospitet, oro, Deus.

26*

Dum

Dum loquor, heu tristis nimium mihi fama refertur, Quod modo præcipuus noster amicus obit. Charior haud illo mihi, vixque fidelior alter Suppetit, ô nimium Mors inimica bonis! Spero tamen, quod inanis erit tam concita fama; Hoc meus in somnis nec monuit Genius.	5
Quam lugubre foret charo hoc privarier astro, Talia nam nobis Sidera rara micant. Eurialo et Nifo similis quamplurimus olim, Tam tibi, quamque mihi, fidus amicus erat.	† 10
Quam bene jam reliquos digitis numerabimus omnes, Ambobus vix nunc unus et alter adest. Tempora læta ferunt multos, sed nubila tollunt, Fortunæ arbitrio flantque caduntque simul. Pæne mihi solus superest sine felle vel astu, Qui perstet firmâ Frater Apollo fide.	15
Nec frustra huic placidus roxavit Aquarius ortum Fixus et humanus, Tardigradique domus. Cum Jove, qui Venerem facit undique cingere Eoas Scandentesque fores, lux ea fausta micat.	20
Jupiter, alternum pariter cum Falcitenente Hospitium mutans, plus gravitate juvat; Mars etiam proprias aurati velleris ædes, Alternâ e cathedrâ Sole receptus, habet.	25
Unde animo est acri et rebus citus inflat agendis, Fortiter Herculei fertque laboris onus: Quinetiam Stilbon Saturni limina grata, Hujus et amplexu Soleque cinctus, adit, Cumque suâ Lunam gradientem Virgine, Trino, Qui menti aspirat, respicit intuitu.	30
Inde magis constans habet ingeniumque profundum, Utque operæ precium nil, nisi grande, putet. Hinc quoque judicio consultus prævalet alto, Vulgus et hunc nugis nil remoretur iners.	35
Ergo minus mirum est, quod nostro is plaudat amori, Hunc temere ex Atomis nec putet esse fatum. Scilicet hic restat de tot mihi fratribus unus, Qui capiat, quod te non temulenter amem.	40
Hoc facit Ingenium, Gravitas, Prudentia, Virtus, Hoc et amor Recti, Judiciumque facit. Sufficiat nobis, primævus candida frater Quod nostro facilis corda in amore gerat.	40

Quid

Quid si etiam ex astris tandem ventura revolvens,
 Hinc tacitus nostros prævideat thalamos,
 Sidereisque ideo frustra haud obfistere fatis
 Audeat! ô quantum fata in amore valent!
 5 Fato junguntur, fato solvuntur amores,
 Non habet hic semper Gaza Genufve locum.
 Quam pulchrum est, hominem simul et præscire futura
 Et simul, affuerint si bona fata, sequi.
 10 Incauti hic titubant, quos ignorantia turbat,
 Frater at hic noster callet utrumque fatis.
 Hic mihi frater erit semper, quem fautor Apollo,
 Ex quo etiam merito nomina gestat, amet.
 Sive igitur faveant alij, seu lumina vibrent,
 15 Ut soliti, torvo torva supercilio,
 Nil tamen impediunt, quin nos constanter amemus,
 Et pro mille alijs frater is unus erit.
 Imo haud obstat, decuit quos ferre levamen,
 Quod noceant reliqui verbaque sæva crepent.
 Si non Titanem (dicunt) tam perditæ amares,
 20 Ditiore et major vir tibi (crede) foret.
 Ipso in amore tamen si qua est sapientia, certe
 8* Haud credam, quod te desipienter amem. ||
 Non ego divitias, non mundi sceptor honores,
 Officioque gravi complacuisse viro.
 25 Omnibus Officijs, fundis, auriqve talentis,
 Nam Persona mihi charior una tua est.
 Plura etiam agglomerant, mea quæ nunc cuncta referre,
 Vel meminisse semel meus sibi recta piget.
 30 Hi dicant, quæcunque volent, tua dicar oportet,
 Titanis maneam semper ego Urania.
 Absis sive diu, celer hic me sive revifas,
 Corde meo fixus tu tamen usque sedes.
 Nec tu sponte tua, sed valde invitus absesse
 35 Cogaris, ac malles semper adesse mihi.
 Hucque subinde etiam perque intervalla redires,
 Sed metuis, crescat sic quod utrinque dolor,
 Ne, me iterum ut linguas, tibi dum sit forte necessum,
 Tristitiæ nimium multiplicetur onus.
 40 Ergo voles potius peregrinis degere in oris,
 Hospitia hic donec fors tibi firma dabit.
 Intereaque mihi non scribere negligis ultro,
 Res ea sit quamvis te remorata diu.

Sive

Sive quod ex votis nemo internuntius adfit,
 Sæpe viam ingreßæ seu periëre notæ.
 Quicquid id est, facit hoc non ulla averfa voluntas,
 Scribere fatque cupis fatque redire cupis.
 Perque tuum quoties venit huc portata ministrum 5
 Littera, sic illum diceris ore sequi:
 »Hanc ego, Serve, tibi, qua me felicior ibis,
 Fortunam invideo; Servus ego ð fierem.«
 Et chartam irate alloqueris, quam rumpere velles,
 Altera nñ calamo mox peraranda foret: 10
 »Tunc meis digitis, quibus es conscripta, bearis
 Charta magis? digitis te cito Nostra teret; ||
 Teque oculi inspicient, quos his ego cernere malle,
 Ocula forte dabit, quæ mea fola forent. 9-
 Hoc simul ut faciam, fas est, prius ocula libo, 15
 Nomen ubi augustum scribitur Uraniaë.
 Spero quod illa brevi pariter tibi basia figat,
 Qua suus hñc Titan nomina parte tenet.
 Vade igitur vilas toto hanc qua pulchrior orbe
 Nulla meis oculis Femina; vade cito. 20
 Heu mihi quod sine me tam grata palatia vilcs,
 Heu quod scriptori non licet ire tuo!«
 Sic loqueris (dicunt) sic crebro nos adeuntes
 Insequeris famulos; grata loquela mihi est.
 Singula scire juvat, mihi cunctoique ministri 25
 Ut nutus referant cunctaque verba volo.
 Ergo live adfis, seu non, seu scribere, seu non
 Sæpe voles, modo ames, semper amandus eris.
 Nec tamen addubito, quin tu, Charissime Titan,
 Perpetuo Uraniam, quæ Tua semper, ames. 30
 Si te etiam nunquam (quod Dì prohibete) viderem,
 Ex oculis tamen his non abolendus eris.
 Mente mea impreßus Titan sine fine manebis,
 Fixus eris cordi tempus in omne meo.
 Te præter nemo nostro potietur Amore, 35
 Mille Proci fuerint, commoda mille ferant.
 Attamen haud credam, quod sint tam Numina læva,
 Nuper ut inceptâ spe spoliare velint.
 Id saltem vereor, ne, dum lentissimus abfis,
 Quod mea sit reduci forma probata minus. 40
 Nam quæ pulchra fatis, te discedente, videbar,
 Altera, quando redis, forsitan esse puter. ||

Non

9^v Non quod adhuc annis onerer, rugasve timeſcam,
 Sæpe etiam ſenium ſollicitudo parit.
 Anxietas me multa premit, nec deſerit unquam,
 Hæc quoque dum ſcribo, durior, ecce! redit.
 5 Nam modo qui fuerat de morte incertus amici
 Rumor, en hunc nimium littera miſſa probat.
 Heu mala quod ſemper ſibi conſtet fama, nec unquam
 Eventus habeat proſpera quæque bonos.
 Nil licet in formis hoc admonuiſſe recorder,
 10 Signa tamen Genius, me vigilante, dedit.
 Quam mihi mira fui, ſimul et quam trifiſtis eodem,
 Abſtulit hunc terris quo Libitina die.
 Omen erat tanti (modo quid ſint omina) luſtus:
 Dixi alijs: certe res metuenda ſubeſt.
 15 Attamen haud potui cito perſentiſcere, rumor
 Quod nimium verus (proh dolor) ille foret.
 Nempe ægre, quæ grata minus ſunt, credimus, at quæ
 Sunt accepta fatiſ, mox meruere fidem.
 Non tamen exponam, quis ſit, mens ipſa tremiſcit
 20 Dicere, nec nomen ſuſtinet ore dolor.
 Sit ſignaſſe fatiſ, quod erat Tuus Optimum ille,
 Et meus, et noſtri fratris Amicus: habes,
 Forſan habes nimium; nec enim te ſcire volebam,
 Sponte ſua pernix ſat mala fama venit.
 25 Nunc igitur dolor hinc auſtus me liſſere pennam
 Cogit, et, ut vellem, ſcribere plura vetat.
 Aſt ubi ſiſ præſens, ſimul et jungamur in uno,
 Quæ modo ſubticco, plurima aperta dabo. ||
 10^v Tunc quæ paſſus eris, mihi denarrabiſ acerba,
 30 Iplaque noſtra tibi; forte levamen erit.
 Quod ſupereſt, bene vive diu; ut ſalvuſque reviſaſ
 Uraniam; ô Titan ſemper amate, vale!

35 **H**ÆC in Erichſholmi perarata eſt litera Caſtro,
 Cum geminos Piſces Sol redeundo capit.
 Di cito dent, gemini hîc piſces capiamus Amantes,
 Tuque redux Titan et tua ego Urania.

[Ex